

Les calmes de Gener

(Viatge intrèpid a l'illa de Mallorca)

Ben cordialment —i li demano perdó per la ironia— al Doctor Padrós, viatger infatigable, que havent anat fins a les Antípodes, potser no ha estat a Mallorca durant les calmes de gener.

1 De fet, hem estat molt de sort. La mestressa de l'hotel, en comentar-li la benignitat del clima, ha aventurat la hipòtesi:

—Segurament són les calmes de gener.

Un altre senyor que feia el ronsa, pels voltants, ha evacuat una expressió rotunda:

—Són les calmes de gener!

O sigui que davant una circumstància tan favorable ens hem introduït a l'illa de Mallorca amb totes les satisfaccions pròpies del cas.

2 La gent que, com un servidor, només agafa l'avió en casos absolutament necessaris, és a dir per anar a l'estranger, està acostumat, en arribar, a trobar una altra mena de guàrdies. Arribar a Mallorca i trobar, altre cop, la guàrdia civil, és una sensació desconcertant: sembla que hàgim anat a donar un tomb per sobre l'aeroport. Jo no sé si l'Evangeli, quan diu allò de «ara em veieu, després no em veureu i després em tornareu a veure», es refereix a la guàrdia civil.

3 L'avió, abans d'aterrar havia donat un parell de voltes, com per a ensenyar-nos l'illa. Ignoro si el fet ve promocionat per alguna oficina turística. En tot cas hom té ocasió de constatar una realitat inqüestionable: que Mallorca està voltada d'aigua per totes bandes menys per una que és la de sota. O sigui que no va de broma i que, en cas de qualsevol emergència fugitiva, hom no té altre remei que tirar-se de cap a mar.

4 Palma és una ciutat raonablement bonica, amb un port arrecerat, una catedral magnífica, un barri antic de carrerons estrets tirant a gòtics i una diversa i dispersa concentració urbana. La gràcia de la part antiga, destaca sobre la impersonal construcció moderna, burgesa i benestant.

5 La dicotomia entre la retolació pública —noms de carrers, establiments, indicadors, etc.— i la llengua que es parla pel carrer és molt notable. Vull dir que si a Barcelona o a Sabadell, es veuen més noms en català i es troben més persones parlant en castellà, a Mallorca, no. La gent parla català —mallorquí, si voleu— i tota la resta de llengua escrita és d'un castellanisme total. La irreductible pressió

de l'imperialisme és tan notable, que, qualsevol viatger mitjanament sensible, podria arribar a sofrir algun rodament de cap.

6 Les pintades a les parets, són feixistes. Hom no acaba de comprendre perquè l'escriptura de creus gammades s'ha de fer en olor de clandestinitat. Al cap i a la fi, la quantitat de feixistes en actiu és prou important com perquè no s'hagin d'amagar de res. En tot cas, escriure «Heil Hitler» a les parets, de nit i a correu, deu aportar un cert erotisme polític.

7 Hem menjat la «caldereta». No calia si no! La caldereta és un plat de les illes que tira a boullavesa, però no ho és. Vull dir que és una sopa amb peixos i llagostins, una mica picant, de textura molt líquida però amb afegitons de pes. La caldereta, amb vi d'Allella i una bona disposició física i mental, us pot proporcionar moments d'una suau i moderada felicitat. Bon temps, caldereta, Allella, bon humor: Mallorca era una festa, que diria Hemingway!

8 Hem llogat un cotxe per donar un tomb: «Rent a car», que diuen ara. Era un 124 de color vermell que, ignoro per quins set sous, deixava escapar, pel cantó de l'acompanyant, una certa quantitat d'aigua. De manera que la meua il·lustre senyora, que, naturalment, m'acompanyava, ha anat tota l'estona amb els peus en remull. Tret d'això, val a dir que el cotxe era vell, no tirava i frenava amb dificultat, la qual cosa no ha impedit que emprenguéssim una il·lusionada excursió per les carreteres de l'illa: després de comprar una guia, no fos que ens perdéssim entre les dunes del desert...

9 Les carreteres de Mallorca, normalment, són dolentes. Mantenen una certa estructura primària i boteruda, com abans que el pla REDIA modernitzés les nostres i arribés a convèncer molta gent de que el franquisme no era pas dolent del tot. Primo de Rivera va fer les carreteres, Franco les va arranjar: qui gosarà afirmar que les dictadures no són bones per a les obres públiques? Em ve a la memòria un advertiment del cèlebre Perich: «Este es un estado de obras: Perdone las molestias». Algú podria dir que han passat les molèsties i han quedat les obres. Ja em perdonaran, jo diria que estan passant les obres i encara ens queden les molèsties...

10 Hem anat a Andratx. Des que Baltasar Porcel va escriure els seus «Difunts sota els ametllers

Fincas Cruïlla

Compra - Venda

Projectes i Construccions

Parcel·les - Solars - Torres - Rústiques

Encreuament de Lliçà d'Amunt a Sta. Eulàlia de Ronçana i de Granollers a Caldes

Tels. oficina: 841 62 76 / 841 61 25